

JANUARI.

Altijd weer die aangename afwisseling van lenteweelde en winterbarheid, geen van beide in uitersten. De wintervlaagjes worden geregeld begeleid door de verschijning van koperwieken en kramsvogels in de nabijheid van woningen, in de dorpen en steden, de koperwieken op den grond als concurrenten van de spreuwen, de kramsvogels in de struiken, in oneenigheid met de merels en de goedge groenvinken. Dezen winter is er ook weer goede kans op pestvogels en appelvinken. In het oosten van ons land is dezen zomer de appelvink hier en daar een heel gewone verschijning geweest en in November zijn ze in het westen des Lands al dikwijls gesignaleerd. De kolossaal dikke snavel laat geen twijfel en ook is deze vink duidelijk grooter dan groenvink of schildvink. De fraaie kleuren gaan eenigszins schuil in het nieuwe breedrandige herfstgevederte. Hij zit al even graag in de rozen als de groenvink. Ik moet hier nog eens voor de zooveelste maal onze hondsrozen en egantieren aanprijzen voor tuin en plantsoen, vooral voor plantsoen bij ziekenhuizen en lighallen. Ook Cotoneaster kan hier veel genoeg verschaffen, evenals hulst en Geldersche Roos en sneeuwbes. Meidoorn en lijsterbes zijn lang voor den winter reeds van hun vruchten beroofd. Tusschen twee haakjes, wordt er ergens in ons land wel goed bewust systematisch in deze richting gewerkt, ook voor lente, zomer, herfst?

Om nog eens op die vogelvoeding terug te komen, ik heb mij dezer dagen eens een baldadig proefneminkje gepermitteerd door ineens een heel pond ongepelde pinda's uit te strooien op de voederplank. Natuurlijk hadden de meezen dat dadelijk in de gaten en in minder dan geen tijd waren vier koolmeezen en twee pimpels al druk in de weer en de tuin knetterde van hun gehamer op de harde schillen. Of dit geluid de boomklevers aanlokte weet ik niet, maar al heel spoedig kwamen ze aanzetten, ook alweer een paar en binnen het kwartier werden ze gevolgd door een paar bonte spechten. De klevers zoowel als de spechten vlogen af en aan, blijkbaar bezig met het aanleggen van voorraadschuren. Nu kregen ook de Vlaamsche gaaien erg in het geval en met hun drieën togen ze aan het werk. Het was een heerlijke, kleurige vertooning. Bonte kraaien kwamen ook een kijkje nemen, maar bleven op een afstand. Musschen, merels, heggenmuschjes, roodborst, ook allemaal vaste klanten, zochten hun kruimels bruin brood te midden van de drukte en kregen van tijd tot tijd een duw.

Nog even kijken in het dagboek van 1937. Witte els begon al met Nieuwejaar te bloeien; winteraconiet op de „warme” plaats op 6 Januari, hazelaar 13 Januari, nadat we van 10—12 J. een beetje vorst hadden gehad. 16 Januari: winterkoning komt werken tegen een meidoornstam, geheel op de manier van een boomkruipertje. Zijn klauwtjes kletteren tegen de schors. Hij klautert 30 cm omhoog, dan weer schuin omlaag, staart neer, maar niet als steun. 20 Januari: sneeuwkllokjes komen in bloei, ook lenteklokje en het vroege crocusje *C. Imperati*. 26—30 Januari vorst. 29 Januari: Een kramsvogel heeft de rozenstruik in bezit genomen, jaagt alle andere vogels weg, ook een dozijn soortgenoten die 's middags kwamen opdagen; wat mooie vogels, aardige witte plek voor aan de vleugel, zachte nevelsluier over 't gevederte van kop en rug. 31 Januari: Sinds gistermiddag dooi en regen, nu zon, thermometer 2° C., sneeuw het snelst weg rondom de levende planten, maar ook bij doode takjes en donkere steenen. Bloeiende winteraconiet is onder de sneeuw recht op en open gebleven.

JAC. P. THIJSE.